

Megkezdődött a VIT-műszak Szeged üzemében

A textilművek KISZ-fiataljai a közelmúltban felhírással fordultak a város többi üzemének KISZ-istáihoz. Arra kérték őket, hogy csatlakozzanak ahhoz a munkaversenyhez, melyet a IX. Világifjúsági Találkozó tiszteletére kezdeményeztek. A világ ifjúságának közös harcát a békéért, a haladásért a mi körülményeink között nyilvánvalóan a pontosabb, jobb munkával támogathatjuk leginkább. Érthető tehát, hogy az ifjúságunk mindenütt helyesléssel fogadták a kezdeményezést és a minőség megjavítása, a terhelékenység növelése, a munkafegyelmegszilárdítása jegyében munkaversenyt hirdettek. Ezekben a napokban kezdődik tehát a VIT-műszak Szeged üzemében.

Textilművek A szegedi textilművekben a felszabadulási munkaverseny nagy egészébe szerves részként kapcsolódik az új versenysis, A második negyedében a főnöki üzemrészt munkaversenyre hívta ki a szövőgyár részleget. A VIT-műszak most fokozott lendületet ad ennek a kettős versenynek. A brigádfelajánlások listáján szerepel a minőség javítása, a termelékenység növelése, a több társadalmi munkaóra éppúgy, mint a gyenge termelőkkel való elméleti és gyakorlati foglalkozás, a jó brigádszellem kialakítása és az exportcikkek feletti védnökségvállalás.

Ruhagyár A ruhagyárban már foglalkoztak a VIT-műszak szervezésének gondolatával, amikor megkapták a textiles fiatalok felhívását, és rövidesen ökis VIT-műszakban dolgoznak. Három fő célkitűzésük a termelékenység emelése, a minőségjavítás és a munkafegyelmegszilárdítása. Most dolgozzák ki az értékelési feltételeit, s mivel hosszabb időről van szó, kéthetenként

részértékeléseket terveznek. A két hét alatt legjobbját eredményt elért fiatalok neve hirdetőtáblára kerül majd, az egyes napok legjobbjainak zenés köszöntőt küldenek.

Kendergyár A VIT-műszak jegyében dolgoznak a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat három üzemében, a szegedi, az újszegedi kenderben és a jutárugyárban is. A jelenleg folyó szervezés arra irányul, hogy a fiatalok éves vállalásaik teljesítésén túl jobb munkával, minőségjavítással tegyenek hitet a Világifjúsági Találkozó eszméje mellett. A versengő brigádokat a hónap végén értékelik.

Építőipar Az építőmunkások közül különösen képpen az ipari tanulók érezték magukhoz közelállónak a VIT tiszteletére indított műszakot, a Csongrád Megyei Építőipari Vállalatnál. Bár számukra a norma felének teljesítését írják csak elő, mégis vállalták a harmadévesek, hogy a tervet 75 százalékra teljesítik. Ezenkívül az Oskola, a Jósika utcai lakóház-építkezés

és a Béke utcai iskolaépítkezés tanulócsoportjai vállalták a munkaidő minél jobb kihasználását és a lehető legjobb minőségű munka elérését is. A versenyhez rövidesen csatlakoznak az Ogyessza-lakótelep ipari tanuló, valamint a villanyszerelők egyik brigádja is. Az értékelést hetenként ellenőrzőfelvetés végzi el egy bizottság, s a VIT-műszak végén a legkiemelkedőbb eredményt elérő csapatot és a legjobb ifjúságúakat megjutalmazzzák.

Cipőgyár Eddig hat brigád iratkozott fel a VIT-műszakban részt vevő munkacapatok listájára a Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységében: a tűződe Vörös Csillag, Ságvári Endre, Béke és Március 21., az aljakészítő, Dobó Katica, valamint a külső üzem Nyikolajev nevét viselő csákózábrigádja. Különösképpen a 10-es számú tűződei üzemrészben nagy jelentőségű a VIT-műszak a munkaverseny szempontjából, mivel itt célul tűzték ki a szocialista üzemrész cím elnyerését is. A négy tűződei brigád közül három már kétszeres birtokosa a szocialista címnek, de a negyediknek eddig még nem sikerült felzárkózni. Talán most majd kellő lendületet gyűjthetnek a kifutáshoz. Mivel a cipőgyár elsősorban exportra dolgozik, érthető, hogy a VIT-műszak célja is elsősorban a kiviteltre kerülő cikkek minőségének megjavítása, az úgynevezett biztonsági százalék csökkentése.

A szó nem elég

A pártélet elevensége, a párttagok aktivitása — minden más emberi tevékenységhez hasonlóan — nem valamiféle egy szinten mozgó jelenség. Folyamatát az időszakos fellendülések, néha visszaesések jellemzik. A pártmunka színvonalát, mint magasabbrendű emberi tevékenységet, alapvetően a célok világos felismerése, a párt tagjainak tudatos cselekvése és a szervezethez foka szabályozza. Az okok megjelölése azonban nem lenne realitás, ha figyelmen kívül hagynánk azokat a külső hatásokat, amelyek akár objektív, akár szubjektív tényezőkként érik a párt tagjait. E külső okok hatását azonban jelentős mértékben csökkenteni lehet a tudati színvonal növelésével, az ismeretek bővítésével. Mindebből következően, hogy a pártéletben is a meghatározó és befolyásoló tényezők hatására mutatkozik az „apály és dagály” periódikus folyamata, meg akkor is, ha a két szélső határ között nem nagy a távolság.

A pártvezetés mindenkor alapvető feladatának tekintette és tekinti ezután is, hogy magas fokon tartsa a párt tagjainak aktivitását a feladatok teljesítésének folyamataiban. A szocializmus teljes felépítésének időszakában, amikor a feladatok egyre bonyolultabbá válnak, a pártmunka egyik fő területévé válik a tudati alap erősítése, minőségi változása. Ebben az időszakban azonban az eszmei-politikai nevelés is nehezebb, mivel a célok megértése, tudatos felismerése átgondoltabb, hosszabb időt igénylő munkát tételez fel. Eppen az elmúlt két-három esztendő gyakorlata bizonyítja, hogy ez mennyire így van. Az új feladatok megismertetése igen sok energiát, türelmet igényelt, de nem volt eredménytelen. A most magunk mögött hagyott hónapok gyakorlata a pártélet megélénkülését, párttagságunk aktivitásának fokozódását bizonyítja. Bizonyítanak e tény mellett a kisebb hibák ellenére is igen jelentős eredmények, melyeket a szocialista építőmunkában elértünk. Ezekben párttagjaink példamutató munkájának nem kis része van. Bizonyít a pezsgő pártélet, a taggyűlések átforgódott vitái, az a nagyfokú felelősségérzet,

amellyel alapszervezeteink tagsága a feladatokhoz hozzászól. A számtalan jobbnál jobb javaslat, a hibákkal szembeni bátor fellépés, az elvtársi bíráló légkör ezernyi kifejeződése mind-mind perdöntő bizonyítéka ennek az egészséges fellendülésnek. A pártélet különféle tanácskozásai valóban a kollektív vezetés fórumaivá váltak. Pártéletünk, párttagságunk eszmei fejlődése, a célok tudatos ismeretéből fakadó felelősségérzete a demokratizmus éltető légkörében bátrabb teszi a nyelvet, célratörőbbé a gyakorlatot. Örvendetesen növekszik azoknak a száma, akik nem mennek el szóltanul a hibák mellett, szóvá teszik a rossz munkát személyre való tekintet nélkül. Ugyanakkor teljes joggal tartanak igényt arra is, hogy a feladatok kijelölésénél, a döntések meghozatalánál meghallgassák és hasznosítsák tanácsait. Ezek a törekvések a pezsgő pártélet legjobb példái, aminek csak örülhetünk. Különösen örvendetes, hogy a vita mellett az esetek túlnyomó többségében nagyfokú aktivitás jelentkezik a megvalósításban is. A szavak és tettek tehát harmóniába olvadnak össze és járulnak hozzá eredményeink gazdagításához.

Mégsem lennének tárgyilagosságok és még kevésbé használnánk ügyünknek, ha nem tennénk szóvá azokat a negatív jelenségeket, amelyek ezt a progresszív folyamatot kísérik. Azoknak a — szerencsére kis számú — párttagoknak gyakorlatát kell bírálhat tárgyává tenni, akiknél a szavak és a tettek elválnak egymástól. Egyes alapszervezeteink fórumain tapasztalhattuk, hogy akadnak elvtársak, akik a kollektív vezetés elvét, a demokratizmust rosszul értelmezik. Náluk a kollektivitás csak addig terjed, amíg vitatkozni kell. A gyakorlati végrehajtásban, a munkában már elfelejtik a fontos elvet. Náluk a demokratizmus csak annyit jelent, hogy bírálják, okos tanácsokat osztogatnak, de hiányzik az önkritikusság, méginkább a végrehajtásban való részvétel. Szókincsükben gyakran szerepel, hogy „az elvtársak hibája”, a „vezetőség rossz munkája”. Az viszont már ismeretlen számukra, hogy a „mi hibánk”, tehát az én hibám is — a „mi munkánk”, tehát az én munkám is. Az effajta felfogás nem ismeri az „én” és „mi-enk” fogalmát. Azt mutatja az ilyen állásfoglalás, mint-ha hangoztatója mindenkitől független bírónak tekintene magát, akinek nincs más dolga, minthogy a pártszervezet „lelkismeretként” ki-ossza mindenkinek, ami jár.

Távol álljon azért az efféle kritika pozitív vonásait is tagadni. Hiszen még az ilyen felszólalásoknak is legtöbbször megvan a racionális magva, a szóvá tett problémák gyakran valóban fennállnak. Az ilyen jelzésekre minden esetben fel kell figyelni,

azokat mérlegelni és hasznosítani kell. Még kevésbé lenne helyes, ha ezek után a szívesen felszólaló elvtársak elnémulnának. Az a célja inkább a soroknak, hogy arra ösztönözzenek: a szavak mellett mindenkinél mutatkozzanak a tettek is. Aki szót emel, vegye ki a részét a munkából is! A kollektív vezetés alapvető elemeihez tartozik a végrehajtásban való aktív részvétel is. A kollektív vezetés a párt demokratizmusa, a jogok és kötelezettségek harmonikus együttesében válik eleven alkotó erővé. A hibák bátor bírálata előrevisz, tehát szükség is van rá, de senki ne feledje, hogy a hibáért — kövesse azt el személy szerint bárki — az egyén mellett a kollektíva többi tagja is felelős. A kollektív bölcsesség mindenkor keresi a mások hibájának vizsgálata során a saját hibáját is.

A kollektív tanácskozások ereje a feladatok meghatározásában a fejlődés alapvető feltétele, motorja. A tanácsok, ötletek, módszerek elmondása és az ezekről folyó vita nagy jelentőségű, előrevívó, de a leggazdagabb gondolat, a legkézenfekvőbb javaslat is papíron marad, ha nem követi azokat az alkotó tette. A legjobb felkészültségű elvtársak munkájának értékét is leszállítja, ha csak szavakban kíván hozzájárulni a kollektíva előtt álló feladatok megvalósításához. Az ilyesfajta felfogás eredményezi: egyes szavakban aktív elvtársak igen szerényen, a hátsó sorban foglalnak helyet, amikor a munka kiosztására kerül sor, hogy abból lehetőleg kevés, vagy egyáltalán ne jusson számukra.

Ma már az emberek megítélésében az a döntő, hogy mit tett és mit tesz, s tevékenységével mennyire viszi előre az ügyet. Ma már nem elegendők a „szép” felszólalások, az „okos tanácsok”, a kívülálló módjára való bírálgatás, ha nem követik azt a hétköznapi tettei. Az értékmérő nem az, hogy mit mondtál, hanem az: mit tetél, elvtárs.

A szocialista építőmunkában élénk tornyosuló feladatok megoldása egyre inkább feltételezi az okosabb, átgondoltabb munkát. Feltételezi ugyanakkor azt is, hogy mindenki tegye meg a magáét azon a helyen, ahova társadalmunk állította. A kommunizmus feladatai még ennél is nagyobbak. Nekünk nemcsak a szocialista építőmunkában, hanem az eszmei harcban is példát kell mutatnunk. Van tehát bőven tennivaló! Ezek nemcsak okos fejeket, de tetterre kész kezeket, alkotó, gyakorlati munkát is követelnek. Eppen ezért szükséges, hogy pártunk minden tagjának aktív közreműködésében kerüljenek összhangba a szavak és a tettek.

TURKÖLY FERENC,
az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője

KGST-ülés Kijevben

Kijevben befejeződött a KGST deviza és pénzügyi kérdésekkel foglalkozó állandó bizottságának ülése.

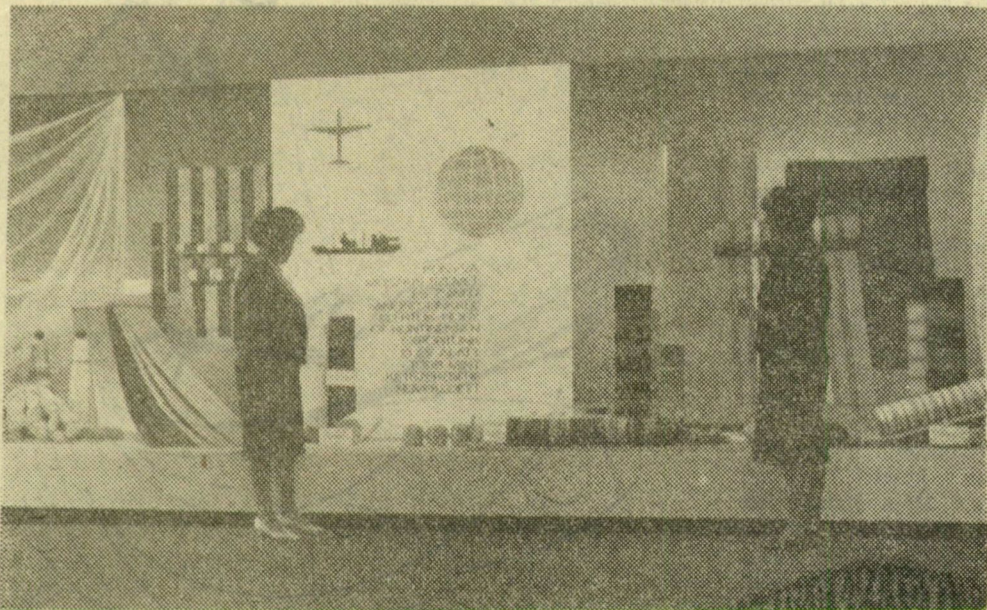
A bizottság megtárgyalta a KGST-országok átváltási rubelben történő sokoldalú elszámolási rendszerének további tökéletesítésével összefüggő kérdéseket. Foglalkozott továbbá azzal a problémával, miként lehetne alkalmazni ezt a rendszert a KGST-hez nem tartozó országokkal való kereskedel-

mi és gazdasági kapcsolatokban.

A hasznos együttműködés, a barátság és az egyetértés szellemében lefolyt ülésen Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, a Német Demokratikus Köztársaság, Románia, valamint a Szovjetunió küldöttsége és a Vietnami Demokratikus Köztársaság, a Kínai Népköztársaság és Kuba megfigyelői vettek részt. (MTI)

BNV 1965

Lengyel, csehszlovák, NDK megrendelések

A könnyűipari pavilonban nagy helyet foglal el, impozáns látványt nyújt a Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat áruinak a bemutatója. A vállalat hagyományos termékei, a szőnyeg, a ponyva, s a hálófélések mellett megtalálhatók a nagy érdeklődésre számot tartó új készítmények. A nylon polipropilén összetételű nyomószövet, a polipropilén vegyi és gyógyszeres szűrő szövet, amely teljesen vegyszerálló, a nylon tartalmú tetszetős táskavásznak. A kép középső részén látható tábla hirdeti, hogyan fejlődött hazánk kenderáru-termelése

A könnyűipari pavilonban dr. Mór András, a Könnyűipari Minisztérium főosztályvezetője elmondotta, hogy egyetlen olyan terméket sem állítottak ki, amely még kísérleti darab lenne és ne tudnák kisebb-nagyobb sorozatban gyártani. A Szombathelyi Cipőgyár legszébb termékéből, az anilines kikészítésű marhabőr férficipőből 64 000 párat rendelt a kereskedelem. A ragasztott galléros ingből is még ez évben egymillió készül. A domborszővésű frottír anyagra a külkereskedelemtől négyezer darab frottír négyezer négyzetméterért kötötték le. A rövidáruiparnak mind a 42 bemutatott terméke nagy sorozatban készül.

Dr. Fritz Bock, az Osztrák Köztársaság kereskedelmi és újjáépítési miniszter szombaton délelőtt Baczoni Jenő külkereskedelmi miniszterhelyettes társaságában megtekintette a könnyűipari pavilont, a kohó- és gépipar, a hídástechnika, a szövetkezeti és a háziipar termékeit.

A szerszámgépipari pavilonban Csehszlovákia a már korábban rendelt gépeken kívül 1 200 000 rubel értékű szerszámgépet, elsősorban marógépet kötött le 1966-ra. Lengyel külkereskedelmi megbízottak 500 000 rubel értékű gépek vásárlásáról írtak alá szerződést, az NDK-megbízottak majdnem 600 000 rubelért rendeltek különféle Radpál-fúrókat, esztergapadokat és egyéb szerszámgépeket.

A költség elenyésző, a haszon sokszoros

Védekezés a cseresznyelég ellen

A magyar cseresznye a legjobb ízű a világon, érhetően fontos exportcikkünk. A cseresznyében található apró kukacok, helyesebben nyüvek évente össztermésünk 40—90 százalékát fertőzik meg, s rontják le a gyümölcs minőségét. Csak a múlt évben Csongrád megye 44 vagon terméséből mindössze 20 vagon cseresznye érte el az exportminőséget.

Szeged és vidékén a házikertekben is kötelező a védekezés. A mulasztókat szabálysértés címén feljelentik és indokolt esetben 3 ezer forintig terjedő pénzbírsággal sújthatják. Aki nem védekezik eddig a termését, még pótolhatja a mulasztását, ha nem késlekedik. A lassú kítavaszodás miatt a cseresznyelég tömegesen csak május utolján jelent meg. A

rajzás még mindig tart. A rajzó legyek ellen tojáslerakás előtt a leghatásosabb. Házi kertekben való védekezéshez 100 liter vízbe 30 dekagramm Hungária DL-40 vegyszert tegyünk. Permetből 50 dekagrammot és Hungária L-2-ből pedig 1 kilogrammot kell 100 liter vízben elkeverni. Az elkészített permetléből egy termő faegységre 15 litert kell kilöcsölni. A kései érésű cseresznyénél a permetezést egy-két alkalommal meg kell ismételni.

A permetezéssel járó kiadások minimálisak. Egy termőfa egységre Hungária DL-40-ból csupán 2 forint jut. Nem kerül többre a másik két említett vegyszer sem. A haszon viszont többszörös.

Deák Attila,

megyei növényvédelmi felügyelő